

DIAGNOSTYKA BIOCHEMICZNA W OSTEOPOROZIE

I Krakowskie Sympozjum Szkoleniowe – OSTEOPOROZA
Kraków 19.09.1994

Streszczenia:

druk organizatorzy sympozjum – Oddział Krakowski Polskiej
Fundacji Osteoporozy i Sekcja Osteoartrologii PTL.

Materiały kongresowe; s23.

DIAGNOSTYKA BIOCHEMICZNA W OSTEOPOROZIE

Roman Lorenc

Zakład Biochemii i Medycyny Doświadczalnej,
Centrum Zdrowia Dziecka, Warszawa, Al. Dzieci Polskich 20

Postęp metodyczny i aparaturowy lat ostatnich (densytometria i markery kostne) umożliwił zarówno wcześniejsze wykrywanie zmian osteoporotycznych w kośćcu jak również uściślenie tempa ubytku masy kostnej u badanych pacjentów. Z kolei rozszerzenie badań densytometrycznych o badania biochemiczne nie tylko pozwoliło na uzyskanie informacji dotyczących kościotworzenia i resorpcji tkanki kostnej, ale również obliczeń wartości obrotu kostnego. W prowadzonych protokołach badawczych u pacjentów dorosłych i u dzieci przeprowadzono weryfikację przydatności oznaczeń osteokalcyny, prokolagenu I i III oraz frakcji kostnej fosfatazy zasadowej w monitorowaniu kościotworzenia, a także pirydynoliny, dezoksyperydynoliny i hydroksyproliny jako markerów resorpcji. Uzyskane wyniki porównano z wartościami sparowanych wiekowo zdrowych pacjentów zarówno odnośnie wartości ubytku masy kostnej jak również wartości obrotu kostnego.